

Neděle 11.1.2015 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

*„I kdyby fíkovník nevypučel, réva nedala výnos, selhala plodnost olivy, pole nevydala pokrm, z ohrady zmizel brav, ve chlévech dobytek nebyl, **já však budu jásosem oslavovat Hospodina, jásat ke chvále Boha, který je má spása. Panovník Hospodin je moje síla.**“ (Abk 3,17-19)*

Je mnoho věcí, ze kterých se dokážeme v životě radovat. Je řada situací a mnoho událostí, které nám přinášejí potěšení. Na začátku roku 2015 si ovšem nemůžeme naplánovat, kolik radostí nás potká, ani vyloučit události nečekané a těžké. Není tedy od věcí si nad Bibli ukázat, jak to s těmi našimi životními radostmi a starostmi je a jak se máme k životu postavit.

1. Odkud bereme v životě radost?

a) Jako normální lidé z masa a krve se radujeme z *toho, co máme*. Takovým zdrojem potěšení může být domek se zahrádkou, pěkný byt, dobré pracovní místo, nové auto nebo vydařená dovolená. Radost z věcí známe také my křesťané a je to dobrá radost. Nebylo by poctivé a upřímné, kdybychom jako věřící předstírali něco jiného a tvářili se, že nám to je jedno.

Je ovšem na místě, když si u toho řekneme, že radost z věcí, které vlastníme, je velmi křehká a pomíjivá. Člověk se nevydrží radovat z jedné věci dlouho. Nové auto je za chvíli ojeté auto, v práci se mohou objevit problémy a radost z bydlení kalit zlý soused. – Jaký závěr z toho plyne? Radujme se z dobrých a pěkných věcí, buďme vděční Pánu Bohu za to, když se máme dobře, ale pamatujme, že zdroj pravé radosti je třeba hledat někde jinde.

b) Zrovna tak prožíváme radost z toho, když *jsme zdraví* a dokud jsme zdraví, když se nám daří ve škole nebo v práci, když jsme v životě úspěšní... Víme, že to není samozřejmost, víme, že spousta lidí prochází nemocemi, trápením nejrůznějšího druhu a zažívá životní krachy. Stačí tak málo a situace kohokoliv se může úplně změnit! Náhlé onemocnění, bankrot firmy nebo ztráta pracovního místa a náš životní obzor se zatáhne a my ztrácíme radost a klid. Budme vděční za zdraví, radujme se, když se nám v životě daří. Nezapomínejme ovšem, že ani tato radost není trvalá a hledejme zdroj trvalé radosti a posily dál.

c) Konečně důležitým pramenem radosti jsou *naši nejbližší*: manžel/ka, děti, rodiče, přátelé... Jsou situace, ve kterých si lépe než jindy, uvědomujeme, jak velkým darem a bohatstvím jsou pro nás lidé, které dal Bůh do našeho života. Proto je na místě vděčnost za všechny blízké a přátelé, za povzbuzení, radost a posilu, kterou ze vztahů s nimi, z lásky a přátelství čerpáme. Jak je to dobré, že nejsme na světě sami! Jak je to dobré, když mají stárnoucí rodiče milující/pozorné děti a k tomu ještě štěbetající vnoučata, když má nemocný muž obětavou manželku nebo nemocná žena u sebe muže, který ji podpírá.

Také pro tuto životní oblast platí, že nás v životě může potkat nejedno zklamání, bolest nebo ztráta, a my se to učíme přijímat. To jsou zkušenosti, které nás také velmi rychle připraví o radost. Kde tedy najdeme takovou radost, kterou nám nikdo a nic nevezme?

2. Kde najdeme pravou radost?

Na to najdeme Boží odpověď v Bibli. Bůh se nám představuje jako Ten, kdo nás miluje, kdo ví o všech našich potřebách a kdo je schopen je také dokonale naplnit. Tímto směrem také ukazuje prorokovo vyznání, o kterém dnes přemýšlíme. Slyšíme z něho poselství, které zní

naším uším hodně nezvykle. Boží prorok a služebník mluví o tom, že ve víře v živého Boha našel takovou jistotu, že se může radovat bez ohledu na to, co se děje.

Proto je pro nás užitečné, když nasloucháme jeho vyznání. Sami totiž nehledáme nějakou chvilkovou radost, nýbrž ptáme se po zdroji trvalého potěšení. A o takové trvalé radosti zde u proroka slyšíme. Uvědomujeme si u toho, jak nás Bůh ve své dobrotě chce ochránit před povrchností života a falešnými nadějemi. Budeme Pánu Bohu důvěřovat?

Když si vyznání Božího proroka převedeme do pojmů a obrazů dnešní doby, můžeme říst, že mluví o naprostém hospodářském kolapsu v zemi. *Oliva, fíkovník a vinná réva* byly nejdůležitější ovocné stromy v Palestíně – ty měly zůstat bez plodů. K tomu neúroda pšenice a nedostatek dobytka. To prostě znamenalo, že nebude co jíst a nebude z čeho žít! Co člověk v takové situaci dělá? Jak se chová křesťan? Děkuje Bohu? Raduje se? – Pokud se vám už stalo, že jste ze dne na den přišli o práci, nedostali několik měsíců výplatu a docházely vám zásoby, pak víte, o čem se tu v Bibli píše.

Slyšel jsem jednou vyprávět, *jaké neštěstí potkalo jednoho úspěšného farmáře. V noci během bouře mu chytla od blesku nejdříve stodola a pak se požár rozšířil na další hospodářské budovy. Vypadalo to, že tento muž tak přijde o všechno. Farmář – věřící člověk stal uprostřed noční hrůzy se zaťatými pěstmi a díval se na to, jak se výsledky jeho tvrdé práce mění na popel. A víte, co tento muž tu noc křičel? „**Pane Bože, vezmi si třeba všechno, jen víru mi neber!**“* – Tento postoj mi připomíná Abakuka, který tváří v tvář Božím soudům a bídě vyznává: *„**Já budu jásosem oslavovat Hospodina, jásat k chvále Boha, který je má spása.**“* V této mezní situaci volá věřící člověk ke svému Bohu a vyznává svou víru, radost i naději. Tak může mluvit pouze člověk, který důvěřuje cele Bohu a zná ho „z blízka“, ze své zkušenosti...

3. Boží radost – radost v Bohu a z Boha

Pán Bůh nás svým Slovem, životními zkušenostmi i zkušenostmi jiných vede k rozpoznání, že pravá hodnota a plnost života nespočívá v přebytku, bohatství, úspěchu nebo v lidech okolo nás. Jakkoliv se z Božích darů můžeme radovat a být za ně vděční, nejsou to ty hlavní zdroje trvalé radosti. Když slyšíme vyznání Božího proroka, uvědomujeme si, že má svou životní radost a jistotu ve svém Bohu. Svou vírou je přímo zakotven v Bohu a spojen s Bohem. Je nám příkladem tím, jak je na vnějších okolnostech nezávislý.

Bůh posílá na svět svého Syna Ježíše a zve všechny k tomu, aby svůj život, svou naději spojili s Ním. Když přicházíme s důvěrou k Ježíši Kristu a odevzdáváme mu svůj život, prožíváme, jak se těžiště naší radosti přenáší na Pána a Jeho spasení. Není to úplně tak, že by věci a hodnoty tohoto světa pro nás nic neznamenal, to ne. Ale ve víře v Krista už pro nás nejsou těmi nejdůležitějšími, přestáváme být na nich závislími. Pak už víme, o čem mluví prorok, rozumíme lépe slovům Ž 23 a jiným textům. Také se radujeme ze slov Ježíšových, která zazněla u Lazarova hrobu: *„**Já jsem vzkříšení a život, kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.**“* Takovou oporou i radostí nám chce být náš Bůh a Pán. Proto se ptejte, v čem je naděje našeho života a kde máme zdroj své radosti? Jsi zakotven pevně a hluboko svou vírou v Ježíši Kristu? Můžeš vyznávat s Abakukem, že jsi našel pravou radost ve svém Bohu? Pokud ano, můžeš jít do dalších dnů s pokornou jistotou, že tě o tvou radost nikdo nemůže připravit. Pokud to není tvé osobní vyznání, pak je dnešní biblický text pro tebe pozváním k takovému novému životu s Ježíšem Kristem. Můžeš začít nový život, můžeš se přiblížit k Bohu, protože On se už dávno přiblížil v Ježíši Kristu k tobě. **AMEN.**

Bronislav Kaleta

